

nu har været bestaaende i 70 Aar. Der foreligger tværtimod det modsatte, idet den Borgerrepræsentant, der er Formand og Ordfører for det i Kommunalbestyrelsen virkende Udvalg om Sagen, allerede paa et Tidspunkt saa langt tilbage som den 4de November forrige Aar udtalte, ligesom jeg har gjort, at der vel kan være nogen Tvivl om Berettigelsen af Tillægsbestemmelsen, som blev givet i 1843, men saa siger han, at siden da er der forløbet 70 Aar, og om det lod sig gøre nu at udfinde, paa hvilke Punkter Tillægsbestemmelsen kunde stride mod tidligere Retsforhold, vidste han ikke, og han udtalte videre, at naar et Retsforhold har bestaaet saa længe, vil det være meget vanskeligt at røkke ved det ud fra juridiske Grunde, og han sluttede med at erklære, at Forholdet har nu faaet Hævd, saa at det i retslig Henseende utvivlsomt er uantasteligt. Den Bemærkning i de 4 Bestyrelsesmedlemmers Skrivelse om, at man fra Kommunalbestyrelsens Side gør gældende, at Testamentet er ugyldigt, er ganske ved Siden af Sandheden, idet Borgerrepræsentantudvalgets Ordfører tværtimod har erklæret, at der ingen Anledning er til at rejse Strid om Testamentets Gyldighed, men at man tværtimod bør anse det Testamente, under hvilket man har levet i 70 Aar, for at være i retslig Henseende uantasteligt.

Noget ganske andet, end hvad Retsforhold tillader, er, hvad de faktiske Forhold kræver, og de kræver utvivlsomt en Forandring i den bestaaende Tingenes Tilstand. Det siges, at der i Øjeblikket sidder en særdeles fortræffelig Bestyrelse for Museet. Dette Spørgsmaal har jeg ingen som helst Grund til eller Kvalifikation til at opkaste mig til Dommer over. Men jeg forstaar ikke, at denne Bestyrelses Flertal i al sin Fortræffelighed afviser et sundt og fornuftigt Ønske fra Kommunalbestyrelsen om Ændringer i Bestyrelsens Forhold, saa at den for Museumsbygningen raadende og bevilgende Myndighed faar en vis Indflydelse i Bestyrelsen. Men er det rigtigt, hvad jeg ikke betvivler, at den nuværende Bestyrelse er fortræffelig, er det uomtvisteligt, at de foregaaende Bestyrelser ikke altid har været det. Det fremgaar af den Lovforslaget ledsagende Betænkning fra Borgerrepræsentationens Udvalg, at tidligere Bestyrelser med Tilside-sættelse af Thorvaldsens egne Værker har ekscelleret i at lave Marmorkopier, som ingenlunde var en Pryd for Museet, og ogsaa herom gør Bestyrelsens 4 Medlemmer

nogle Bemærkninger i deres Skrivelse. De siger blandt andet, at disse Gengivelser er udførte for at imødekomme det store Publikum, som nu een Gang hellere vil se en i Marmor udført Statue end den støvpatinerede Originalmodel. Jeg synes, at der i denne Bemærkning ligger en Anklage imod Bestyrelsen fra Bestyrelsens selv, idet de nævnte 4 Medlemmer siger, at for den store brede Befolkning kan disse Marmorkopier være gode nok, den brede Befolkning foretrækker at se paa en i Marmor udført Statue, medens det er en Kendsgerning, at de sagkyndige, ogsaa den nuværende Bestyrelse, erkender, at disse Marmorkopier ikke bør staa som Udtryk for, hvad der var Thorvaldsens Kunst. Man har gennem Aarene opstillet disse Marmorkopier paa de mest fremtrædende Pladser i Museet, medens man har gemt Thorvaldsens Kunstværker rundt om i „Skammekrogen“, som det er sagt, paa en Maade, der neppe har været til Gavn for Museet. Ogsaa den Oplysning, som kom frem under Forhandlingerne i Kommunalbestyrelsen, ved hvilke et Bestyrelsesmedlem var til Stede, om, at Thorvaldsens Originalforme havde ligget i mange Aar i fugtige Kældere i Museet, og at Rotterne havde bidraget til at ødelægge dem ved at æde Voksilerne i Formene, vidner ikke om en overvældende stor Interesse hos Bestyrelsen for den Samling, der var betroet til Bestyrelsens Varetægt.

Det oplyses i den kommunale Udvalgsbetænkning, at der i 22 Aar ikke er foretaget Kasseeftersyn hos den, der forestaar den økonomiske Ledelse af Museet, og at der i 5 Aar fra et vist Tidspunkt i 1908 til et andet Tidspunkt i 1913 kun er afholdt eet Bestyrelsesmøde. Herom siger Bestyrelsens 4 Medlemmer i den Skrivelse, som nu foreligger, at dette skyldes, at de Sager, der har foreligget til Afgørelse, ikke har været af anden Beskaffenhed, end at de som sædvanlig kunde afgøres ved skriftlig Votering. Det er et ejendommeligt Indtryk, man faar af disse Kunstnere, der sidder i Museets Bestyrelse, naar de erklærer, at Hvervet som Bestyrelsesmedlem kan varetages, uden at der holdes mere end eet Bestyrelsesmøde i 5 Aar, medens der fra to saa fortræffelige Mænd som Hannover og Karl Madsen foreligger Erklæring om, at man bør tilstræbe, at der ansættes en Mand som Leder af Thorvaldsens Museum, der helt kan hellige sig Museet som Livsopgave. En saadan Anskuelse hos Bestyrelsesmedlemmerne tjener ikke til at berolige Gemytterne og